

Heckler & Koch

MR 223/308

Tradice výroby civilních, tedy pouze samonabíjecích, původně vojenských zbraní je už dnes velmi dlouhá. První vlašťovkou na tomto poli asi byla civilní verze pušky AR-15, model Sporter z roku 1963. A tu pak následovala nepřehledná řada dalších modelů od různých výrobců. Důvod je celkem zřejmý: ozbrojené složky odeberou od výrobce určitý počet exemplářů vojenské verze, zatímco civilní poloautomatická verze může oslovit vlastně neomezený segment sportovního a zájmového trhu, což pochopitelně vede k podstatnému oživení výroby zbraně.

Na zbraních musí být ale pochopitelně provedeny takové úpravy, které nedovolí jejich dodatečnou transformaci zpět na plně automatickou zbraň vojenskou. Tyto úpravy se zpravidla týkají vnitřních mechanismů, takže civilní zbraně se od vojenských liší nahléd jen velmi málo.

Na vavřínech neusnula v tomto směru ani světoznámá německá zbrojovka Heckler & Koch (HK), která představila

podobě. Zbraně mají opět duralové pouzdro závěru složené ze dvou částí. Horní pouzdro (upper receiver) s pevně našroubovanou a v předpažbí volně kmitající hlavní vede ve své dutině závěr, nad kterým je uloženo při střelbě nepohyblivé táhlo závěru, vzadu s postranními hmatníky a uzamykacím tlačítkem. Spodní pouzdro (lower receiver) zase sjednocuje ramenní opěru s vratným ústrojím závěru v dutině, pistolovou rukojeť a zá-

věru přiváděly horké prachové plyny z hlavně: ty ohřívaly a znečišťovaly nejen nosič závorníku se závorníkem, ale celou dutinu pouzdra závěru, ze kterého pak nutně unikaly ven před tvář střelce. Znečištění mechanismu způsobovalo časté závady funkce; důkazem je u pozdějších ver-

HK MR 223

v roce 2008 své dvě nové útočné pušky HK 416/223 Rem a HK 417/308 Win, které pak už za rok doplnila civilní verzí HK MR 223 a v roce 2010 i její větší, opět civilní sestrou HK MR 308. Tak vznikla rodina čtyř prakticky stejných útočných pušek, dvou menších a dvou větší ráže, přičemž vždy jedna z dvojice je plně automatická a druhá pouze samonabíjecí. Zvenčí se vojenské verze liší od civilních jen počtem poloh voliče režimu palby-pojistky.

KONCEPCE ZBRANÍ

je jednoznačně shodná s koncepcí starých a léty užívaných prověřených pušek Armalite AR-15/M16/M4 konstruktéra Eugene Stonera, i když už ve značně modernizované a potřebám uživatelů přizpůsobené

sobníkovou šachtu se spoušťovým a kládkovým bicím mechanismem.

Obě části pouzdra spojují v jeden celek pouhé dva příčné čepy na předním a zadním konci spodního pouzdra. Výsledkem tohoto koncepčního řešení je, že k čištění stačí vytáhnout zadní čep, vyklopit dolů spodní pouzdro a z horního pouzdra vysunout dozadu závěr (nosič se závorníkem).

SYSTEM AUTOMATIKY

využívá sice opět tlaku plynů odvedených z vývrtu hlavně a působících na závěr, oproti původnímu Stonerovu řešení je ale u těchto moderních zbraní HK podstatně odlišný.

Původní Stonerův systém s plynovou trubicí odváděl plyny z vývrtu trubičkou do dutiny nosiče závorníku. Výhodou byla absence plynového pístu a pístnice, a proto i menší hmotnost zbraně, značnou nevýhodou ale zase skutečnost, že se do dutiny nosiče, a tím i celého pouzdra zá-

zí M16 dodatečně instalovaný doražeč závěru do přední polohy.

Přes tuto úpravu vznikly problémy především s karabinou M4, která spolehlivě funguje jen vyčištěná, dobře namazaná a se standardním střelivem, a u které navíc zcela selhávaly pokusy o zkrácení hlavně pod 14,5 palce, jež požadovala pro některé speciální operace americká jednotka Delta.

Moderní systém s plynovým pístem a pístnicí, který už použila firma HK u osvědčené pušky G36, nahradil původní plynovou trubičku plynovým pístem